

Sellesama aasta Heinakuus peeti Wolmari linnas Maapääwa ja linnad pidasid oma fesfis Linnapääwa. Ritterkonna saadikud ja linna saadikud astusid oma fesfis ja astusid ühendusele Piiskopide ülemeelse vasta.

Teised linnakonnad ja maakonnad tegiivad nii samati. Kui see ühendus fa mitte kaua ei festanud, siis on see ometi puhastatud Kristiusu õpetustusele meie kodumaal, teed tasutanud.

Esimene ühenduse wili oli, et Tartu ja Tallinna Piiskop oma pärimisi maa ja linnade kohta maha jättis, kui fa nufra meelega, kuid a tema pitkast lönest näha on, mida tema Tallinnas looku astunud Maapääwa ees pidas. Pealt nähes oli see ühendus ilmasliku wara ja wödmuse laitsemiseks kõdetud ja esiteks ei paistnud kusagilt wälja, et uue aea puhastawad ja wabaastawad tuuled ka juba seia ulatanud olesliwad. Aga Katholiigi Piiskopide ülemeelsele oli juhti launis sindel tamm ette ehitatud ja sellest oli hukatuseks tüss. Piiskopide poolt oli päritud, et maa ja linnade waliitused Dr. Martinus Lutherus'e nenda nimetatud uue õpetuse vasta üles astusid, misle ühiskond kiriud ka juba seia tunginud oliwad, aga Maapääw vastas selle pärimise peale:

„Dr. Martinus Lutherus'e kohta arwawad

auuwöärine Ritterkond ja tõemeelised Linnad, et seda abja siin igalt poolest nii kaua peaks rahule jäätama, tunni see aži wälisel poolel paapsiliku Pühaduse, keisriliku Majestati, Kuningate, Kuurküristide, Würstide, Prälatide ja Herrade, walmislike ja ilmaslike lõrge loolide, õpetatud ja osavate meestete, ühe Konzili ehl teise tasase tee ja nõun läbi, kuid a Jumala ja seaduse ees õige, seletatud saab.“ Peale selle arwawid nemad, et nemad selles ega ühegi teises ažjas siin maal paapsiliku käskusi ega needmisi ei kannataks. Need maad ei oleks mitte needmisteega wöidetud ja ei tohiks siis fa mitte needmisteega walitsetud ja foormitatud saada. — Kuida näha, ei tunnistanud ennast Maapääw tüss weel mitte puhastatud Kristiusu õpetuse poole, töökas aga fa täie kindlusega Paapsti ja Katholiigi Piiskopide pärimised tagasi, mis Retserkohtu ametit tema õlade peale laduba himustasiwad.

Seljal aal, kui Wolmaris Maapääwa peeti, astus Riigas esimene kirillik liilumine awalikust wälja. Andreas Knöpken Treptowi linnast, ühest wagost ja püha kirja tundwast fugust, oli oma isamaalt pögenema pidanud, oli Riiga tulnud, puhast Jumalasõna kuulutama hakanud ja üksed ja südamed oliwad ennast temale ja tema õpetusele lahti teinud. Natuke oli temale fa juba